

A mai nap nagy kérdése számomra, hogy hitünk megerősödéséhez szükség van-e valamilyen különös jelre, vagy elég nekünk az Emberfia jele, vagyis hogy Jézus Krisztus megszületett, elmondta az Atyától hozott tanítást, életével és halálával tanúságot tett a szeretetről, a végsőkéig kitartó, a barátaiért életét is odaadni kész szeretetről.

Fiatalabb koromban vágytam rá, hogy Jézus vagy Mária, vagy legalább egy angyal megjelenjen a szobámban, és mondjon valami biztatót, valami csak nekem szóló üzenetet. Úgy éreztem, ettől a hitem megerősödne, megelevenedne. Irigyeltem mindazokat, akiknek ilyesmi élményben volt része, Fatimában, Lourdesban vagy Medjugorjében. A közvetlen környezetemben is volt, aki ilyesféle találkozást élt át. Amikor Medjugorjéba utaztunk, már odaérkezés előtt lestem az eget, hogy látok-e valami különleges fényjelenséget. A jelenések idején az épület előtti téren a tömeggel együtt imádkozva lestem az ablakot, ami mögött a jelenés zajlott, és vágytam valami szemmel látható jelre, Nap-csodára, vagy bármi különös fényjelenségre, de semmi ilyesmi nem történt. Amikor az első jelenés hegyén egy éjszakai jelenés részesei voltunk, ott sem láttam semmi rendkívülit, mégis éreztem, hogy Mária itt van köztünk. Igyekeztem is utána ennek tudatában élni, több-kevesebb, ideig-óráig tartó sikerrel.

Ma már talán bölcsebb lettem, úgy érzem, elég erős a hitem, nincs szükségem különleges jelekre. Főleg, ha az ilyen figyelmeztetésekre gondolok, mint a mai evangélium szövege. Akinek nem elég az Emberfia jele, azt gonosz nemzedéknek nevezi Jézus, oda pedig igazán nem szeretnék tartozni. Az adventi elmélkedésekben, december 20-án olvastuk Acház királlyal kapcsolatban, hogy aki párbeszédben él az Istennel, annak nincs szüksége semmilyen plusz jelre. Acház így felelt az Úrnak az Iz. 7.12-ben: „*Nem kérek jelet, nem kísértem az Urat.*” Úgyhogy én is inkább erre a folyamatos párbeszédre akarok koncentrálni, és nem a rendkívüli jelenségekre várni. De elgondolkodtat a Jézus Krisztus Szupersztár filmbeli jelenet is, amikor a gőgös és nyegle Heródes kér jelet Jézustól: „Ha borrá változtatod a vizemet, vagy ha végigsétálsz az úszómedencém vizén, akkor hiszek neked.” Ha ... akkor...! Én nem akarok Jézusnak feltételeket szabni! Tökéletesen megbízom benne, és elfogadom, hogy Ő jobban tudja, hogy mire van szükségem. Ezzel a lelkülettel tudom minden imámban kimondani kéréseim után: De ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tiéd!

Ezeket a sorokat Nagyböjt kezdetén olvassátok, de én Újévkor írom. Az új évet is ezzel a lelkülettel akarom kezdeni: „Uram, nem tudom, mit fog hozni számomra a 2015-ös esztendő. Biztosan sok örömet, és sok nehézséget, talán fájdalmakat is. De Benned való bizalommal akarom kezdeni az évet, azzal a meggyőződéssel, hogy a javamat akarod, a legjobbat akarod számomra, és Te jobban tudod, hogy mire van szükségem, mint én magam. Maradj velem Uram ebben az évben is, és ne engeddd, hogy a Veled való folyamatos párbeszédet hanyagoljam! Amen.”

Gyulai Zsolt, Budapest